

ABSOLVENTEN NACHRICHTEN

DW!

NEMET-DIPLOMASOK
EGYESULETE
információs kiadványa
16. évfolyam/Jahrgang Nr. 1. szám
Február 2009 február

www.nemet-diplomasok.hu

**15. konferenciánk
helyszíne lesz: a
megújult Festetics Palota!**

**2009.
április 25.
szombat**

**Andrássy Gyula
Budapesti Német
Nyelvű Egyetem**

a Nemzeti Múzeum mögött

KÖZGYŰLÉS

Vollversammlung

2008

➤ A közgyűlés elfogadta a 2007-es mérleg-
adatokat – a 2008/1 Absolventenzeitungban
megjelent adatokkal:

Tagdíjat fizettek:	288 fő
Tagdíjbevételek:	1 126 079 Ft
Kamat:	1 396 Ft
Összbevétel:	1 127 475 Ft
Összes költség:	1 143 408 Ft
Hiány:	15 933 Ft

A közgyűlés elfogadta a vezetőség és a FEB
beszámolóját, valamint a 2008-as év tapasztala-
tainak összegzését.

Évtizedes értékeinket az idén is megőriztük.
Tagjaink egyre elfoglaltabbak, de küzdünk
a vonzerőversenyben. Egyre gondosabb,
szívósabb előkészítő munkára van szükség
ahhoz, hogy a mindennapokban társaink időt
szakítsanak a rendezvényeken való részvételre.
Ehhez nélkülözhetetlen sokak áldozatvállalása,
személyes részvétele a programok elő-
készítésében.

Konferenciánk sikere továbbra is töretlen.
A honlap látogatottsága folyamatosan
emelkedik, a honlapon történő bejelentkezés
a rendezvényekre kedvelt. Az Absolventen-
zeitung továbbra is a legerősebb kapocs
tagjainkkal. Öröm, hogy 2008-ban már a nyári
mellett egy őszi családi kirándulást is tudtunk
szervezni. Az Oktoberfest változatlanul
közkedvelt, ennek új színfoltja volt a Mikecz
Tamás által összeállított elmeforgató kérdéssor.
Az ízelítő a néhány beavatottnak sok töprengést
okozott és nagy sikert aratott.

Amennyiben a 2009-es tagdíjak biztosítják
a megfelelő finanszírozást, idén ismét

szeretnénk 3 számot kiadni az Absolventen-
zeitung-ból. Tartalmilag is szeretnénk bővíteni,
korábbi egyetemünk életének alakulásáról
várjuk tagjaink írásait!

Pozitívum, hogy – a hatékony keresőlista
segítségével – idén is több társunk “került elő,
mint veszett el”. Tagjaink a többféle felkínált
– kényelmes – lehetőséggel élve aktualizálják
az adataikat. Nagy örömünkre többen is
bekapcsolódtak az egyesület életébe, mind
a 30-40 éve, mind a frissen végzettek közül.

Gazdálkodásunk adatai a 2008. december 31-i
állapot szerint:

Tagdíjat fizettek:	277 fő
Tagdíjbevételek:	1 217 799 Ft
Kamat:	3 299 Ft
Összbevétel:	1 221 098 Ft
Összes költség:	1 259 166 Ft

Tételelesen:	
Újság készítése:	460 000 Ft
Postai költségek:	312 731 Ft
Konferencia költségek:	388 400 Ft
Web-lap költségei:	40 800 Ft
Bankköltség:	57 235 Ft
Hiány:	38 068 Ft

Azaz várjuk az év elejétől a tagdíjbe-
fizetéseket, hogy az Absolventenzeitung 2009-es
első számát kiadhassuk. A nehezedő gazdasági
körülmények ellenére is szeretnénk
programjainkat megőrizni, és Hírlevelünket is
folyamatosan megjelentetni.

Die alles möglich gemacht haben (in alphabetischer Reihenfolge): Bruchmann-Fazekas Zsuzsa, Fixl Renáta, Gerő Ágnes, Hambuch Erika, Kelemen Nóra, dr. Kokasné Palicska Livia, Majtényi Sándor dr., Nagy Edit, Rác Juli, Rudi Alexandra, Seemann Ágnes, Sziviné Harsányi Lucia, Szivi Zsófia, Bacsinzsky Tibor, Cserkaszky Miklós, Drogmann László, dr. Korencsy Ottó, Seida Péter, Szabó Balázs Dániel, Szivi László, Tubik Zoltán, a Gáborok (Zsakay, Márki, Wilhelm) valamint web-mesterünk vállalták

a legtöbb feladatot magukra: az újságírást, a lektorálást, a lapkészítést, a konferencia szervezését, vendégeink kísérését, előadások tartását, az egyetemi találkozók és az Októberfest megszervezését, fényképek és videó készítését eseményeinken, a volt egyetemekkel való kapcsolattartást, a kiscsoportok lendületben tartását, a tagnévsor és a honlap folyamatos karbantartását és megújítását, a társaktól érkező kérések teljesítését, a könyvelést, a rendezvényekre a hely és az ellátás biztosítását, előadók szervezését, a pénzügyek ellenőrzését, a családi kirándulás megszervezését – hogy csak a legfontosabbakat említsem. Köszönjük a tagdíjbefizetéseket, amelyek biztosítják programjaink anyagi hátterét.

*Dadurch wurde für uns so vieles wieder möglich!
Danke an alle!*

Az Egyesület vezetősége

2009-ES TERVEZETT RENDEZVENEINK:

2009. február 7.
**REGIONALIS
KINDERFASCHING**

2009. április 25. szombat

15. KONFERENCIA –

Téma: „Menschen, Werte,
Nationen” – in Zusammenarbeit
mit der Andrassy Universität

2009. június
CSALADI KIRANDULAS

2009. október 17.
OKTOBERFEST

2009. november
KOZGYULES

**Pontos időpontokról,
helyszínekről
a honlapon lehet
tájékozódni.**

Oktoberfest in Kriesenzeiten mit Kopfzerbrechen

➔ A Bajor Kolbászda adott ismét helyet tradicionális egyesületi Oktoberfestünknek. A sör, a Würstchen, a Sauerkraut és a társaság mind a korábbi éveket idézte, de ne szépítsük a dolgot, a pénzügyi-gazdasági válság újra meg újra szóba került a kellemes nosztalgizálás közepette is.

Az est hangulata – talán már a jövő szükségszerűségét megelőzve – teljes együttműködésbe csapott át, amikor A. Tamás von Mikecz barátunk előállott várva várt kvízével. 15 éven át Fixl Reni szellemes kérdései csalogatták elő esetleg szunnyadó ismereteinket (vagy csak halvány feltételezéseinket), tavaly Bornemissza Tamás intellektuális kérdései szembesítettek bennünket tudásunkkal ill. nem-tudásunkkal – az idén pedig Mikecz úr igen egyéni, és mély országismereti, történelmi jártasságot valamint kombinációs készséget igénylő kérdéseivel kellett megküzdenünk.

A feladat a bőven mért válaszadási idő (60 perc), a régi Prüfungokról csak kevésbé ismert laza ellenőrzés, és egyes esetekben a telefonos segítség igénybevétele mellett is kemény diónak bizonyult.

A részletes eredményeket borítsa a történelmi feledés homálya, mert attól tartunk, a különleges tudakozó sem jelentett igazi segítséget a válaszadásban, de ízelítőnek azért közreadunk néhányat a kérdések közül.

➤ *Wie unterscheidet man auf der Wiesen die Maß für den Linkshänder von der Maß für den Rechtshänder?*

ANTWORT: Der Henkel der Maß vor dem Linkshänder ist links von der Maß, vor dem Rechtshänder rechts von der Maß, außer wenn in diese von der andershändigen Ehefrau oder den Kindern oder dem Gschpusi gerade zusätzlich Luft eingefüllt wurde.

➤ *Das Lieblingsbier aller Bayern auch außerhalb der Wiesen trägt den Vorortsnamen einer früher mit München konkurrierenden bayerischen Bischofsstadt und den Nachnamen eines in Ungarn nicht aus diesem Grund bekannten Fernsehmoderators. Wie heißt dieses Bier, das nicht nur auf der Wiesen fast nur von Politikern, hier als erster immer vom Bayerischen Ministerpräsidenten getrunken wird?*

ANTWORT: „FREIBIER“

➤ *Am 14. Juni 1158 unterschrieben Kaiser Friedrich I. Barbarossa, der Bischof der damals mit München konkurrierenden Stadt und Herzog Heinrich der Löwe eine Urkunde, die zu Folge Markt und Münzrecht in München blieben, und damit auch die Bordelle und der wichtige Ost-West Handelsweg. Warum feiern die Münchner diese Urkunde?*

Was wurde von wo vor allem von Rindern über diesen Handelsweg gezogen? Ein Ungar würde auf die beiden letzten Fragen „so und so wahr“ antworten. (Bitte die beiden richtigen Antworten nicht auf Deutsch lesen und dann auf Ungarisch hinschreiben, sondern umgekehrt!!) Etwa so, wie ein Deutscher ein ungarisches Komitat wie auch dessen Hauptstadt „...kauft Pelz“ nennen würde. Nenne diese Stadt.

ANTWORTEN: Gilt heute als Urkunde zur Verleihung des Stadtrechtes von München /
 Salz = só / Salzburg = Sóvár /
 (vesz prém = VESZPRÉM

➤ **Denkt man an König Etzel und Venedig. Wie heißt dann die größte, nicht von, sondern durch Ungarn gegründete, gerade 850 Jahre alt gewordene europäische Hauptstadt, in der Stadtteile keine Nummern haben, und wie nennt man gegenwärtig einen Teil der Innenstadt, der wie der nach der Schlacht auf dem Lechfeld geköpft ungarische Heerführer heißt?**

ANTWORTEN: München / Lehel

➤ **Wer sind die Schäßfler, und warum dürfen sie auf der Wiesen nur alle 7 Jahre tanzen?**

ANTWORT: A középkori müncheni pestisjárvány végét jellemezte, hogy akik még éltek, már csak otthon várták a halált, illetve a patkány harapását. Ekkor a Schäßflerek (Schaffmacher) kezdték az utcákban sajátos táncukat járni. Ezzel kicsalogatták a népet az utcákra, és így lett vége a müncheni pestisjárványnak. Azóta ennek emlékére minden 7. évben táncolnak, pedig céhük, éppúgy mind foglalkozásuk, azóta már majdnem kihalt. Csupán a Müncheni városháza tornyán táncolnak, mint élethű babák minden nap 11-kor (siehe auch: In Bayern gehen die Uhren anders), és nem csak 7 évenként, valamint nem is a török áfium miatt maradt meg ez a szokás, mint Magyarországon a déli harangszó, hanem a turistapestis miatt.

(PS: Das wie kein zweites aus der schwäbischen Arbeitswelt bekannte Wort (siehe: „schaffe“, in: Schaffe, schaffe, Häusle baue!) Schäßfler ist nicht zu verwechseln mit dem schwäbischen Wort Schefla für Manager (der kleine Chef, zusammengesetzt aus dem französischen Chef mit dem schwäbischen Diminutiv „-la“ Chef-la).

Burg Kastl ALUMNI e. V.

 A Burg Kastl Magyar Gimnázium 1958-ban nyitotta meg kapuit Bajorországban a második világháború után külföldre szakadt és az 1956-ban menekült magyar diákok részére az akkori Német Szövetségi Köztársaság és a bajor tartomány nagyvonalú támogatásával. 2007-ben anyagi okok miatt az iskolát bezárták, miután több, mint 4.000 magyar diák tanult itt az alma mater falai között az elmúlt majdnem 50 évben.

A volt szocialista országokból távozottak közül talán csak a magyar emigráció hozott létre egy kicsi Magyarországot, egy iskolát és internátust Németországban a hazájukat az esetek több-

ségében kényszer miatt elhagyott magyar családok gyerekei számára. (A Burg Kastl gimnázium előtt már 1945-től létezett kisebb magyar iskola Passau-Waldwerkeben ill. később Bauschlottban és Lindenbergben). A diákokat magyar nyelven, magyar származású oktatók tanították. Az iskolás évek az itt tanulók emlékeiből kitörölhetetlenek. A legtöbb esetben az iskola nyújtotta a menedéket és biztonságot az itt tanulók számára az ismeretlen külvilág előtt. A nagyobb disszidálási hullámok és a rendszerváltás után is megmaradt az iskola, sőt az anyaországban felismerték annak erőteljes hatását; sokan az utolsó időkben is ide adták gyerekeiket, hogy magyarságot, emberséget, idegen nyelvet tanuljanak.

Az iskola bezárása 2007-ben a volt diákoknak az eddigieknél nagyobb összefogását eredményezte. 2007 nyarán felélesztettük „csipke-

rózsika-álmából” a már 1972-ben megalakult Burg Kastl Alumni e. V. egyesület. Kötelességünknek tartottuk, hogy újjáélesszük ezt az egyesületet azzal az elsődleges céllal, hogy volt gimnáziumunk szellemi és tárgyi hagyatékát megmentsük ill. átmentsük a jövő generáció számára. Új egyesületünk további céljai között szerepelt a volt kastli diákok összefogásának elősegítése, találkozók szervezése, kapcsolatok ápolása, stb. E célból hoztuk létre honlapunkat: www.kastlalumni.eu), egy blogot és egy Yahoo platformot is. Egy régi diáktársunk nagylelkű anyagi segítségével sikerült a német csőd-biztostól megvásárolni a gimnázium megmaradt tárgyi hagyatékait, mint pl. könyveket, érettségi tablókat, néptánc-kellékeket, évkönyveket, stb. Ezeket a hagyatékokat részben határon túli magyar iskoláknak ajándékozzuk, részben pedig állandó kiállításokon mutatjuk be, részben pedig Kastlban, ahol 2009. januárjában egy „Kastl Campus”, egy nemzetközi, de budapesti vezetésű College kezdi meg működését, illetve a Lakiteleki Népfőiskola Alapítvány keretein belül.

Alma máterünk története tehát nem fejeződött

be, sőt a Németországban bejegyzett, de Magyarországon és világszerte működő egyesületünk a jövőben intenzívebben fogja volt diákjainkat összefogni, képviselni és iskolánk szellemiségét tovább ápolni.

2007-ben és 2008-ban több sikeres ún. „kastli törzsasztal“ találkozót szerveztünk Budapesten, Münchenben, Frankfurtban, Nürnbergben és Bécsben. Ezekben minden kastlis generáció nagy számban megjelent. 2008-ban Pünkösdkor volt iskolánk 50 éves évfordulójára szerveztünk 2008-ban egy nagyon sikeres találkozót, melyen több mint ötszáz volt kastli diák jött össze a világ minden részéről, hogy búcsút vegyen megszűnt alma máterétől. A találkozónk mottója „Ünnepelünk, emlékezünk, de közösségünk, szellemiségünk megmarad” volt.

Iskolánk történetét sikerült dokumentálnunk (DUNA TV egy filmet készített), a Pünkösdi jubileumi találkozónk megörökítése mellett bemutatjuk iskolánk múltját; de beszámolunk Alumni egyesületünk céljairól és jövőképéről is. Ezt az egyórás filmet 2008 májusában kétszer is sugározta a DUNA TV.

2009-ben Pünkösdkor Budapesten, a Parlamentben szerveztünk közös ünnepséget

illetve megemlékezést a kastli gimnáziumunkról. További céljainkhoz tartozik még egy „Múlt a Jövőért Alapítvány“ jótekonysági akció létrehozása, amely anyagi és morális támogatást fog nyújtani a határon túli

régiókban élő magyar, rászoruló diákoknak az érettségihez vezető úton. Ezzel szeretnénk továbbadni azt a segítséget, amelyet 1956 után kaptunk a német államtól és a világban szétszórót magyar honfitársainktól; „segítsünk, mint ahogy minket is segítettek” mottóval.

Volt iskolánk összefogó szálai, és a kettős kulturális kötődésünk ellenére megmaradt magyarságtudatunk példája és tanulsága talán segítik a mai magyar fiatalságot identitásának keresésében is.

Szeretnénk a Német Diplomások Egyesületével is jó kapcsolatokat ápolni és szoros együttműködést kiépíteni, hisz hozzánk hasonló célokat követ és éppúgy mint mi, német-magyar kulturális közegben van otthon.

*Tarnai László
Burg Kastl ALUMNI e. V. alelnöke*

Begegnung der Generationen

Interview mit Erika Hambuch

 Es ist ein besonderes Gefühl, mit jemandem ein Gespräch zu führen, der die schönsten Jahre seiner Jugend mit meiner Mutter verbracht hatte. Ich fand es spannend, die Vergangenheit eines interessanten und wertvollen Menschen kennen zu lernen, einer Frau, die zwar zu einer anderen Generation gehört, aber wegen der Bekanntschaft einem vielleicht doch nahe steht. Erika Hambuch erzählte mir über ihre Studienjahre, Kinder, Arbeit und die größeren Herausforderungen ihres Lebens.

Wie bist Du als Gymnasiastin auf die Idee gekommen, in der damaligen DDR studieren zu wollen?

Wie Du sicherlich weißt, gehörte Ungarn damals zum sog. sozialistischen Lager – es war schon ein Privileg, im Ausland studieren zu können. Sowohl in der Grundschule, als auch auf dem Gymnasium in Pécs habe ich (neben Russisch) Deutsch gelernt und die Sprache wurde meine Leidenschaft. Wie es dazu kam? Meine Vorfahren sind sowohl mütterlicherseits, als auch väterlicherseits Deutsche, sie kamen noch im 18. Jahrhundert nach Ungarn und fanden eine neue Heimat hier – vergaßen aber nie, woher sie kamen, wer sie waren. Meine Oma, die vor 2 Jahren mit 90 gestorben war, sprach und betete bis zuletzt in ihrer Muttersprache. Doch zurück zu Deiner Frage: Ich ging damals davon aus, dass die beste Möglichkeit, meine Sprachkenntnisse zu vertiefen, ein Studium in dem Land bietet, wo sie gesprochen wird. Ein westliches Land kam damals aus den o. g. Gründen gar nicht in Frage, so bewarb ich mich für ein Stipendium in der DDR.

Es gab noch einen anderen Grund für meine Entscheidung: Ich war das älteste Kind unter den vier Geschwistern und sehnte mich nach

Unabhängigkeit und Selbständigkeit. Das Stipendium (fast ein Monatsgehalt damals), das Leben im Ausland boten mir eine gute Möglichkeit dafür – ab meinem 18. Geburtstag war ich auch finanziell unabhängig und bedeutete in dieser Hinsicht keine Last mehr für meine Familie. Eine andere Frage ist, dass die ersten Monate in Greifswald voller Heimweh und Sehnsucht nach dem verlorenen Nest vergangen waren....

Was hast Du studiert und was denkst Du über die Ausbildung nach so vielen Jahren?

Ich wollte und sollte Lehrer für deutsche Sprache und Literatur sowie Geschichte werden. Schon damals war mir klar, dass der Bereich Geschichte in der DDR im Vergleich zu einem Studium in Ungarn sträflich vernachlässigt wurde – später, als ich in Westdeutschland lebte und unterrichtete, musste ich vieles in Bezug auf die deutsche Geschichte bzw. allgemeine Weltgeschichte nachholen. In den 90er Jahren, als ich bereits in Budapest als Lehrerin tätig war, hatte ich wieder reichlich zu lernen: In Deutschland zählte die Geschichte Ungarns nicht zu den Schwerpunkten.... Damals, wie heute gehört zu meinen wichtigsten Erfahrungen, dass man mit dem Lernen nie aufhören kann und darf.

Warum bist Du nach Ungarn zurückgekommen?

Eigentlich war geplant, nach dem Studium nach Ungarn zurückzukehren. Doch das Leben – die Liebe – hat dazwischengefunkt: Ich habe inzwischen geheiratet, und mein deutscher Mann wollte keineswegs nach Ungarn. Wir wählten eine dritte Lösung: Ich ging in die Bundesrepublik, alleine, bereits schwanger, um für meine junge Familie in Kassel ein neues Leben vorzubereiten. Die Jüngeren werden es nicht wissen, daher erkläre ich es kurz: Ein DDR-Bürger (wie mein Mann) durfte in die Bundesrepublik überhaupt nicht ausreisen, es sei denn er war bereits Rentner, denn die DDR ging das Risiko nicht ein, einen seiner Bürger vielleicht zu verlieren. Auch ich verließ Ungarn „illegal“, in der Gefahr, dass man mich nie

wieder in meine Heimat einreisen lässt. Eigentlich hatten wir Glück – „nur“ nach 7 Monaten Trennung konnte mir mein Mann nach Kassel folgen, wo unsere Tochter inzwischen geboren wurde, und auch nach Ungarn durfte ich nach 5 Jahren „Strafe“ wieder zu Besuch. 1989 war das Jahr der Wende in den sozialistischen Ländern, die Grenzen wurden geöffnet, und auch mich drängte es nach erneuter Veränderung. Meine Ehe verschlechterte sich inzwischen, und nach so vielen Jahren Abwesenheit von der Heimat zog es mich wieder nach Ungarn zurück. Ich hatte Glück: Es bot sich die Gelegenheit, als Lehrerin aus Deutschland in Budapest eine Stelle als sog. Gastlehrerin zu bekommen. Am Deutschen Nationalitätengymnasium unterrichtete ich Literatur, Sprache und Geschichte – und bekam ein deutsches Lehrergehalt aus Berlin. So konnte ich mir eine Existenz in Ungarn aufbauen. Ich habe neu geheiratet und noch zwei Kinder zur Welt gebracht.

Inzwischen hast Du eine andere Arbeit. Warum?

Schon als Kind wollte ich Lehrerin werden – in Berlin habe ich vier, in Ungarn sechs Jahre lang unterrichtet. Die Arbeit hat mir viel Freude gemacht, besonders hier in Budapest. Andererseits hatte ich oft das Gefühl, dass ich am Bemühen, eine vollkommene Lehrerin, eine vollkommene Mutter und eine vollkommene Ehe- bzw. Hausfrau zu sein, bald zerbreche. In der Zeit, als ich am Gymnasium unterrichtete und auch Klassenleiterin war, drei Kinder zu erziehen hatte (einen Mutterschaftsurlaub, wie in Ungarn, kannte man in Deutschland nicht, so nahm ich die Arbeit 8 Wochen nach der Entbindung wieder auf), war mein Mann sehr viel unterwegs – als Musiker tourte er wochenlang überall in Europa, Amerika und Asien herum. Es war eine sehr anstrengende Zeit für mich, das kannst Du mir glauben. Nun, nachdem die Vertragszeit als Gastlehrerin abgelaufen war, hätte ich zurück nach Berlin gehen müssen. Doch ich entschied mich anders. Inzwischen habe ich nämlich angefangen, nebenbei als Übersetzerin Geld zu verdienen – anfangs für den Nationalen Schulbuchverlag. Ich fand

Gefallen an diesem neuen Tätigkeitsfeld, und nicht zuletzt ermöglichte mir diese Arbeit, mich mehr meiner Familie zu widmen, meine Zeit besser einzuteilen. Diese Periode des (erneuten) Neuanfangs war auch nicht einfach. Seitdem die Kinder größer sind, bin ich auch als Dolmetscherin tätig.

Hast Du als Dolmetscherin je mit bekannten Personen des öffentlichen Lebens gearbeitet?

(lacht) Na ja – wie man es nimmt: Mein Mann, Kelemen László, ist auch eine solche Person, und ich „arbeite“ jeden Tag mit ihm zusammen... Er leitet eine wichtige Einrichtung des Kultusministeriums, das Haus der Traditionen, und als solcher – aber auch früher als aktiver Musiker – ist er/war er öfter in der Presse präsent. Aber Scherz beiseite: Ich hatte z. B. die Gelegenheit, während meiner Dolmetschertätigkeit Georg und Otto von Habsburg zu begegnen, einmal kam Georg von Habsburg sogar auf mich zu und gratulierte mir zu meiner Arbeit. Gern erinnere ich mich auch daran, dass der Exkanzler Gerhard Schröder, für den ich dolmetschen durfte, mich fragte, wieso ich keinen Akzent hätte und wo ich so gut Deutsch gelernt hätte.

Eine persönliche Frage: Erziehst Du Deine kleineren Kinder anders, als Deine große Tochter? Und wie ist die Beziehung zwischen den Kindern?

Die drei Kinder stammen aus zwei Ehen, wuchsen aber zusammen auf. Meine Große ist 10 Jahre älter, als mein Sohn, aber zu unserer aller Freude kommen die drei sehr gut miteinander aus. Ja, beim ersten Kind war ich noch sehr jung, und erzog es recht spontan und „alternativ“ – im Westberlin der 80er Jahre war das normal. Inzwischen bin ich etwas konservativer geworden (liegt das an Ungarn, oder am Ehemann, der aus einer anderen Kultur, aus Siebenbürgen kommt?), mache mir viel mehr Gedanken und leider auch Sorgen. Gleichzeitig versuche ich, den pubertären Ausrutschern meiner Kleineren mit mehr Humor zu begegnen. Heute denke ich, dass ich einen wichtigen Fehler früher sicherlich begangen habe: Ich habe mein erstes

Kind zu wenig gelobt. Heute achte ich sehr darauf, dass meine Liebe zu meinen Kindern auch darin zum Ausdruck kommt, dass ich versuche, sie positiv zu motivieren, denn das brauchen sie in ihrer Entwicklung. Obwohl ich ein Anhänger der konsequenten (strengen?) Erziehung bin, halte ich für sehr wichtig, dass immer nur das Verhalten, nie das Kind selbst kritisiert wird, dass ein Kind sich dessen sicher sein muss, dass es immer und unter allen Umständen geliebt wird. Ich hoffe, das gibt einem Kind Sicherheit und Selbstvertrauen. Die Beziehung meiner Kinder zueinander ist etwas Besonderes, denn meine Große lebt inzwischen wieder in Berlin bei ihrem Vater, zu dem ich die ganze Zeit eine gute Beziehung bewahren konnte. Marie-Luise kommt, so oft sie kann, nach Hause, im Sommer fahren wir immer zusammen in den Urlaub. So richtig stolz bin ich darauf, dass alle meine Kinder zweisprachig sind. Für Anna und Tamás ist Deutsch „die eine“ Muttersprache, sie lesen viel und gern (eine Empfehlung meiner Kinder: lest Walter Moers). Ich hoffe, dass sie mir hier zustimmen werden: Die Zweisprachigkeit ist eines der schönsten Geschenke, die ich ihnen je gemacht habe.

Womit befasst Du Dich gern über Deine Arbeit hinaus?

Wir haben einen Garten, einen Hund, eine Katze, und wir haben ein „offenes“ Haus, in dem wir häufig Leute bewirten. Überhaupt bin ich für die Pflege der sozialen Kontakte bei uns zuständig, und diese halte ich – je älter ich werde – für immer wichtiger. Mein Hobby ist das Kino, neuerdings schwärme ich für dänische Filme. Eine Entdeckung der letzten Jahre ist für mich die ungarische Schriftstellerin Szabó Magda, eine großartige Kennerin menschlicher Schicksale, der weiblichen Psyche.

Seit wann arbeitest Du im Verein mit und was ist Deine Aufgabe dort?

Seit Mitte der 90er Jahre bin ich im Verein aktiv tätig. Als Lektorin betreue ich unsere Zeitschrift „DU“.

Das Interview führte: Karolína Vizi

100 ÉVE született TELLER EDE

egyesületünk tiszteletbeli tagja,
korelnöke.

A Magyar Posta bélyegkiadással köszönti a magyar származású fizikus, Teller Ede (Budapest, 1908. I. 15. – Stanford, Kalifornia, 2003. IX. 9.) születésének 100. évfordulóját.

Tanulmányait a Műegyetemen, majd Németországban folytatta és 1930-ban doktorált fizikából. Göttingenben kapott kutatói állást, majd Heisenberg, Bohr és Einstein kutatói köréhez csatlakozott. Hitler uralomra jutása után Dániába majd az Egyesült Államokba ment, ahol később állampolgárságot kapott. 1941-ben kapcsolódott be a Manhattan-tervbe és Los Alamos-ban, Oppenheimer vezetésével elkészítették az első atombombát. Már 1940-ben azt vizsgálta, hogy a maghasadáson alapuló atombomba keltette hő begyűjthatja-e a még nagyobb teljesítményű termonukleáris reakciót, a hidrogénbombát. Amikor a Szovjetunió felrobbantotta első atombombáját, Truman elnök elrendelte a fúziós fegyver kidolgozását, és 1952-ben ki is próbálták az első amerikai hidrogénbombát. A Magyar Tudományos Akadémia 1990-ben választotta tiszteleti tagjává. (Forrás: www.omikk.bme.hu)

A bélyegképen Teller Ede portréja, a háttérben pedig egy kísérleti berendezés előtt a fúziós magreakció vázlatos ábrája látható. Az alkalmi borítékon a Trefort utcai gyakorlatiskola bejárata található, amelynek a fizikus 1917-25 között tanulója volt. A bélyegző a magfúziós ábra stilizált rajza.

Egyesületünk ezúton is tisztelettel adózik tiszteletbeli tagja, korelnöke emlékének, aki nekünk közösségünknek szóló írása 10 éves jubileumi könyvünkben is olvasható.

Zum 8. Mal: Freude für die Kinder

➔ Az immár hagyományos regionális Télapóünnepségnek ezúttal is Szandi Nelli adott otthont. A gyerekek megint csak a gyerekszobában, a szülők szokás szerint a megrakott asztal mellett csoportosulva készültek a Mikulás érkezésére, aki azonban most nem Lappföldről érkezett. Csak néhány háztömbnyit kellett utaznia, és mint kiderült, ő is Drezdában járt egyetemre.

Idén először vállalta Nagy Edit, hogy piros ruhába bújva megajándékozza gyerekeinket – volt, akit csecsemőként a DU kóruspróbákon látott utoljára! Nem is ismerték föl, sőt az altok királynője orgánumának köszönhetően még a Télapó „bácsi” mivoltában sem rendült meg a kisebbek bizalma. (Volt, aki Nelli 18 éves nagyfiára gyanakodott...) Köszönjük, jó veletek mindig újra találkozni ilyenkor!

Jövőre kb. ugyanekkor, ugyanitt, hacsak Kocsiék, Simon Ágotáék vagy Kelemen Nóráék (esetleg a Csépaiék) el nem irigylik a házigazda szerepét!

Seemann Ági

Luca's Webstuhl

Wir bitten um Euer Hilfe

und zwar für unser Mitglied, Németh Krisztina. Diejenigen, die um die Wende in Leipzig studiert, oder im Sommer am Empfang der Deutschen Botschaft teilgenommen haben, werden sie persönlich kennen. Für alle anderen stellen wir sie mit ihren eigenen Worten vor. Ich muss zugeben, dass ich sie (noch) nicht persönlich kenne. Wir sind seit Jahren per Email und Telefon in Verbindung. Die Mails für sie schreibe ich in besonders großen, dicken, farbigen Buchstaben vor einem kontrastvollen farbigen Hintergrund. In Telefongesprächen beeindruckt sie mich dadurch, wie sie mit Hilfe von Logopäden das Sprechen wieder gelernt hat. Sie arbeitet nämlich daran, die Folgen einer schweren Krankheit und Operation so weit wie möglich hinter sich zu lassen. Und dazu gehörte auch, dass sie schrittweise in die Welt der Arbeit zurückfindet. Ihre Krankheit hat eine viel versprechende internationale Karriere zerstört.

Helft uns bitte für Krisztina eine Tätigkeit zu finden, die ihre Erfahrungen nutzt, ihre Voraussetzungen aber rücksichtsvoll behandelt!

Hier folgt nun, was sie uns zu sagen hat:

Die Redaktion gab mir die Möglichkeit mich in dem Informationsblatt vorzustellen, die ich jetzt wahrnehme. Ich erhoffe mir davon, dass ich von Euch Ideen bekomme, was ich mit meinen veränderten Arbeitskapazitäten anfangen könnte. Ich machte eine schwere Gehirnoperation durch, die zum Glück mein Gedächtnis und meine geistigen Fähigkeiten nicht beeinflusst hat.

Mein Diplom erwarb ich 1993 an der Leipziger Handelshochschule, ich wohnte im Wohnheim in der Volksgartenstraße. Um mein Stipendium ergänzen zu können, habe ich auf vielen Messen gearbeitet, wie bestimmt viele andere Mitglieder, die in Leipzig studiert haben.

Die Leipziger Montagsdemonstrationen und die Wende habe ich direkt vor Ort erlebt. Dieses Geschehen bleibt eine maßgebende Erinnerung in meinem ganzen Leben, es bestimmt sogar in großem Maße meine Denkweise. Im Café Concerto, gegenüber der Thomaskirche – ehemalige Leipziger Studenten werden es sicher kennen – hat man mich und andere Ungarinnen nach der Öffnung der „Grünen Grenze“ zum Kaffee eingeladen, es hieß: Das sind die Leute, die uns die Freiheit gegeben haben – ich bekomme jedes Mal Gänsehaut bei diesem Gedanken.

Nach meiner Studienzeit habe ich als eine von 2 Ungarinnen ein Praktikum bei der Generaldirektion XXIII der Europäischen Kommission in Brüssel absolviert, die GD wurde von einem deutschen Direktor – Herrn von Moltke – geleitet. Ich saß mit einem Berliner im Büro, und dadurch wurde dort natürlich Deutsch gesprochen.

Im Jahre 1994 habe ich bei der Delegation der EU in Ungarn angefangen, als Projektmanager, später habe ich als Head of Section gearbeitet. Ich habe Phare Programme gemanagt, die als Vorbereitung für den EU-Beitritt gedient haben.

Zu meinen Aufgaben zählten Programme im Rahmen der sozialen und ökonomischen Kohäsion, wie zum Beispiel die Förderung von klein- und mittelständischen Unternehmen, Investition, Handelsförderung, regionale Entwicklung, grenzüberschreitende Zusammenarbeit und Entwicklung der Tourismuswirtschaft.

Ab Anfang 2000 habe ich an der Vertretung der ungarischen Regionen in Brüssel gearbeitet.

Im Juli 2000 wurde ich in einer Universitätsklinik in Brüssel operiert. Ich hatte einen Tumor im Kleinhirn. Seitdem muss ich mit den „Nebenwirkungen“ und Folgen leben: Am meisten frustriert mich vielleicht, dass ich für längere Strecken, oder wo ich schnelle Bewegungen brauche, den Rollstuhl benutzen muss. Ich habe außerdem Gleichgewichtsstörungen, Schwierigkeiten bei der Koordinierung der Bewegung, Diplopie (Doppelsehen), Feinmotorikstörungen – ich denke, so viel reicht auch.

Ich wohne wieder in Budapest, mache Programme mit, die ich interessant finde und mitmachen kann.

Ich versuche mich nach der Operation wieder zu finden, und dazu gehört auch Arbeit, in meinem Fall andere Projekte haben, als nur die körperliche Rehabilitation.

Ich suche Arbeit. Ich frage Euch nach Ideen, auch für konkrete Vorschläge wäre ich dankbar. Da ich mich nicht gerade schnell und sicher bewegen kann, und das Sehzentrum beschädigt ist, könnte ich wahrscheinlich nur von Zuhause aus, 3 bis 4 Stunden am Tag arbeiten.

Im Verein war ich früher sicherlich aktiver, in der Zukunft werde ich das wieder sein. Danke Euch für die Unterstützung!

Alles Gute

Krisztina Németh

Ich glaube, wir alle haben Schulden gegenüber denjenigen, für die der herkömmliche Alltag nicht herkömmlich ist. Oft sind wir nicht einmal in der Lage, unseres guten Schicksals bewusst zu sein, dafür dankbar zu sein.

Wir bitten Euch zu überlegen, ob die von Euch geleitete, verwaltete Firma in der Lage ist, Krisztina eine Tätigkeit anzubieten. Schreibt uns bitte, wenn Ihr Ideen, Vorschläge habt, oder wenn Ihr sie einfach nur grüßen wollt!

Eure Vorschläge erwarten wir wie immer unter

www.nemet-diplomasok.hu

Tagdíj- fizetők 2008

Ajtöny Csaba	2 000	Csepainé Seeman		Gyuris Gyula	2 000	Kiséry Béla dr.	4 000
Bacsinszky Karin	3 000	Ágnes	2 500	Haiman-Szűcs Petra	1 000	Kiss Imre	6 000
Bacsinszky Tibor	3 000	Cserkaszky Miklós	5 000	Halász János	5 000	Kiss Zoltán dr	3 000
Balázs Géza	10 000	Cservenka Péter	2 000	Halmos Gábor	5 000	Klinkhammer Willi dr.	10 000
Bálint Zoltán	5 000	Csillag Péterné	2 000	Hambuch Erika,		Kmeczó János	4 000
Balog Béla (3529)	3 000	Csiszár Sándor Csaba	14 000	Kelemenné	3 000	Kócz János	4 000
Balogh Ilona		Csuri Ferenc	5 000	Hargitai Csilla	2 000	Kocsárdi Gábor	3 000
(Dr. Úri Szabóné)	3 000	Dávid Zsófia	3 000	Havasi Csaba	6 000	Kocsis Csilla	2 000
Baloginé, dr., Kétyi Éva	10 000	Dénes György	6 000	Hegedűs Anna	10 000	Komáromi Magdolna,	
Bara István	1 000	Dénesné Erdős Tünde	6 000	Hegedűs Terézia dr.	5 000	Imreiné	2 000
Baráné Bésán Éva	1 000	Dús Ernő	5 000	Hercsel Klára	5 000	Konrád Ede dr.	6 000
Barcánfalvi Ferenc	5 000	Ebinger Imre	2 000	Hoffmann Zsolt dr.	3 000	Koós Gábor	4 000
Barna Judit	1 000	Ekler Orsolya	3 000	Homonyik Attila	5 000	Kopfer Márton	6 000
Bényei Imréné/Ágnes		Ember Adrienna	2 000	Honfi Andrea	2 000	Kopfer Tivadar	4 000
Zsuzsanna	4 000	Erdei Ferenc	2 000	Hornok Lajos	5 000	Kossuth Lajos	2 500
Berczi Géza	3 000	Farkas László (8900)	10 000	Horogh László	3 000	Kovács Sándor	12 000
Berg Marianna	10 000	Fauszt Máttyás	1 000	Horváth Attila 1141	9 000	Kovács Attila	5 000
Boda János	5 000	Fazekas Ilona	10 000	Horváth Attila 1222	6 000	Kovács Tibor	5 000
Bognár Lajos	2 000	Fazekas László	2 000	Horváth Edina	2 000	Kozáry Vilmos	4 000
Bognár Péter	4 000	Federics Adrienn	2 000	Horváth Mária		Köves Zsolt Gábor dr.	3 000
Bognár Vilmos	10 000	Fehér Csaba Attila	2 000	(Zalaudvarnok)	5 000	Krasnyánszki	
Boldvai László	7 000	Ferenczi Sándor	2 000	Hunkár Bory Ildikó	5 000	Zsuzsanna	3 000
Bolfán Zoltán	4 000	Ferencziné Nyényei		Hupka Gyula	10 000	Krégl János	6 000
Bornemissza Tamás	10 000	Erzsébet	2 000	Huszár Andrásné dr.,		Krisztik György	5 000
Böröczky Zsolt	5 000	Fixl Renáta	2 500	Porempovics Aranka	20 000	Kurucz Attila	3 000
Bradács András	5 000	Forró Pál	3 000	Illés István	5 000	Kurucz István	3 000
Csák Attila dr.	3 000	Földy István dr.	4 000	Jakab Gabriella	2 000	Ladányi Bálint dr.	2 000
Cselle Ferenc	4 000	Gáti Tamás	10 000	Jóó József	1 000	Láng Géza	3 000
Cselle Tibor dr.	4 000	German József	5 000	Józsa Dániel	10 000	Lang Gyula	5 000
Csépai Imre	2 500	Gidófalvy György	5 000	Káli Sándor	5 000	Langné Hegedűs Ildikó	5 000
		Glódi Attila	5 000	Kálmán Miklós	4 000	Lénárt Erik	2 000
		Goldschmidt Erzsébet	3 000	Kalmár István dr.	20 000	Lendvai Zsolt	3 000
		Gonda Gertrúd	1 000	Kálovits Attila	2 000	Lendvay Miklós	2 000
		Gosztolya Tibor dr.	2 000	Kelemen Nóra Rudiné	5 000	Lisziewicz Andrea	5 000
		Grubits Helga	5 000	Keller Károly	2 000	Lisziewicz Zsolt dr.	5 000
		Gulya András	2 000	Kellerné Marton Eszter	2 000	Locher Margit	2 000
		Gyarmati Gábor	3 000	Kerekgyártó Kálmán	2 000	Losonci Nándor	2 000
		Gyökér Irén dr.	8 000	Kéri Nagy Zsolt	1 000	Lovass Tamás	2 500
		Győry Sándor	2 000	Kirchknopf György	2 000	Lovász Gábor	2 500

Lukács Gabriella,	Oszwald Károly 5 000	Sági Péter 4 000	Sziviné Harsányi
Szabóné 5 000	Pajor-Bytomski	Sálek Ildikó 2 000	Lucia 10 000
Macsga Tímea dr. 7 000	Magdolna 3 000	Sallay István (Bp.) 5 000	Szóka Gyula 1 848
Madarász György 5 000	Palásti László 2 000	Sárdi Sándor 5 000	Szolnoki Béla 2 500
Magyar Éva, Géberné . . . 4 000	Palicska Lívia,	Sárközi György 5 000	Szolnoki László 5 000
Magyar Margit 2 000	dr. Kokasné 3 000	Sáry Barna 2 000	Szöke Ágnes 2 000
Majtényi György 1 000	Pankotai Csaba 10 000	Schachinger Tamás 5 000	Szöke András 2 000
Majtényi Sándor dr. 2 000	Pankotainé Lux Margit. 10 000	Schmidt Mihály 3 000	Szörényi Veronika 2 000
Mák András 20 000	Papp Gellért 2 000	Scholz Zsuzsanna dr. 6 000	Szűcs Attila 1 000
Makkos József 4 000	Patak László 2 000	Schwertner Márta 3 000	Tarján Katalin
Márki Gábor 10 000	Pauer Péter 5 000	Seida Péter 10 000	Horváthné 2 500
Martin Olivér 6 000	Péter István 2 000	Simon Ágota 3 000	Tarnai László 3 000
Matits Ferenc dr. 2 000	Piedl György 2 000	Sinkó Lászlóné	Tasnádi Csilla 1 000
Mester János 10 084	Pinke György 5 000	Eleonóra 2 000	Terplán Kornél 3 000
Mészáros Attila 1 000	Pintér Zsuzsanna,	Sipos József 5 000	Tok Miklós 2 000
Mikecz, Á Tamás von . . . 3 000	Pappné 6 000	Solymosi Zsuzsanna 5 000	Tokné Lovász Mária 5 000
Mikovics Dezső 5 000	Piroska Rezső 5 000	Somogyi Gábor 3 000	Tóth Anikó 3 500
Milassinné Dudás	Plesz Zoltán 5 000	Stockner Vilmos 5 867	Tóth Péter 6 000
Zsuzsanna 5 000	Pólya Antal dr. 8 000	Stráner Pál 1 000	Tóth Zsuzsanna 3 000
Molnár (Zoltán)	Práczki Péter dr. 5 000	Sulányi Péter dr. 6 000	Török Gábor 2 000
Kund dr. 2 000	Pressburger Ferenc 2 000	Szabó Balázs 20 000	Török István 5 000
Molnár Levente 1 500	Prohászka Nándor 5 000	Szabó Balázs	Török Zoltán dr. 5 000
Molnár Vajk 2 000	Rácz Julianna 10 000	Dániel 2 000	Traumberger Gyula 7 000
Nagy Attila (2011) 5 000	Radó István 5 000	Szabó Kinga 6 000	Tubik Anett 2 500
Nagy Edit 3 000	Radó Kathrin 5 000	Szabó Lóránd 2 000	Tubik Zoltán 2 500
Nagy Éva 3 000	Rajna János dr. 2 500	Szabó Tibor 8 000	Udvarhelyi Zsuzsa, dr.
Nagy Gudrun 2 500	Rajnáne Magyar	Szádóczi Iván 2 000	Benczéné 3 000
Nagy János (Szalnok) . . . 2 500	Magdolna 2 500	Szalai László 5 000	Varjú Anett 2 000
Náray Attila 4 000	Ramecz Anita 2 000	Szalay Ágota	Veres István 5 000
Némedi Ferenc 5 000	Ramecz Attila 2 000	(Heisz Pálné) 2 000	Veress Árpád 3 000
Nesztor Tamás dr. 3 000	Renner Béla 4 000	Szandi Kornélia 4 000	Vincze Egon 3 000
Neubauer Albert 2 000	Rohács Gábor 3 000	Szarvady Csaba 5 000	Vincze Jutta 3 000
Niegreis Erika 3 000	Ronkay Mária 10 000	Szegedi György 3 000	Viszkei György 10 000
Novak-Rostás László dr. . 4 000	Rosner Marianna	Szegedi Zoltán dr. 5 000	Weinhardt Valéria 4 000
Nyemecz Zoltán 2 000	Kóczné 4 000	Széligmann Éva,	Wenzel András 2 000
Oláh Tibor 4 000	Rumszauer Péter 2 500	Chudoné 2 000	Wilheim Gábor 10 000
Oravec István 5 000	Rumszaueré Harmados	Sziji Attila 2 000	Windisch István dr. 10 000
Orosz Domenikó	Anikó 2 500	Szijié Kálai Ildikó 2 000	Zicsi -Liess András 4 000
András 3 000	Safranek Gyula 5 000	Szivi László 10 000	Zsakay Gábor 10 000

12. Fachtagung Straßenplanung und Straßenbau für Absolventen der HfV
Dresden und TU Dresden am 6.-7. März 2009.

* * * *

Vorschläge, Hinweise und Anfragen bitte an
Tel. 00-49-351-463-36-546
oder
kontakt.strasse@tu-dresden.de

**Megváltozott a címed?
Regisztrálj a honlapon!
www.nemet-diplomasok.hu**

Kérjük, hogy tagjaink lehetőleg banki utalással fizessenek és a közleményrovatban feltétlenül adják meg az aktuális postai címüket. Aki a csekkel kíván fizetni, kérjük jól olvashatóan töltsse ki azt.

Külön köszönjük, ha valamelyik OTP fiókban adjátok fel a tagdíjat, mert akkor nem kell postai közreműködői díjat fizetnünk. A könyvelési szabályok miatt a befizetés arra az évre szóló tagdíj, amelyben a számlánkon a jóváírása megtörtént.

info@nemet-diplomasok.hu

**BANKSZÁMLÁNK: OTP BANK RT. BUDAPEST XVI. KER. FIÓK (HU) 11716008-20130020
IBAN: HU88 1171 6008 2013 0020 0000 0000 SWIFT : OTPVHUHB**

w w w . n e m e t - d i p l o m a s o k . h u

Felelős kiadó / *Verantwortlicher Herausgeber*: Bornemissza Tamás, az Egyesület elnöke • Szerkesztőség / *Redaktion*: Dorogmann László, Fixl Renáta, Hambuch Erika, Korencsy Ottó, Németh Krisztina, A. Tamás von Mikecz, Seemann Ágnes, Sziviné Harsányi Lucia, Tarnai László. • Szerkesztés, tördelés / *Layout*: Rácz Julianna • Lektor / *Lektor*: Hambuch Erika • A szerkesztőség címe / *Adresse*: 1631 Budapest Pf. 28. Fax: 36-1-403-6412 • Nyomás / *Druck*: Raabe-Kiadó Budapest – Regia Rex Nyomda Székesfehérvár • Megjelenik 1100 példányban, évente háromszor *Erscheint jährlich zweimal*, *Auflagenhöhe*: 1100